

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **Ing. V. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, 118 21 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2008, č.j. 43/71 174/2008-431,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žalobci se osvobození od soudních poplatků nepřiznává.**
- III. **Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů se zamítá.**
- IV. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 20.11.2008, č.j. 43/71 174/2008-431, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 30.4.2008, č.j. 7790/08-1500-708772. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo rozhodnuto o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti pracovníkům Finančního úřadu v Rožnově pod Radhoštěm podle § 26 tehdy účinného zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“).

Soud v první řadě zkoumal, zda jsou v případě podané žaloby, tedy návrhu na zahájení řízení, splněny podmínky řízení, především, zda jde o návrh podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) přípustný. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Jak dovodil Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 15.10.2003, č.j. 3 Afs 20/2003 – 23 (publikován pod č. 114/2004 Sb.NSS), ustanovení § 26 zákona o správě daní a poplatků upravuje vyloučení pracovníků správce daně z důvodů, které jsou v zákoně vyjmenovány. Pracovník správce daně je vyloučen z daňového řízení vždy, jestliže by rozhodoval o daňových záležitostech vlastních nebo daňových záležitostech osob blízkých, a také v případě, že se v téže věci zúčastnil daňového řízení jako pracovník správce daně jiného stupně. Platí však zásada, že pracovník, o jehož nepodjatosti jsou pochybnosti, smí do doby, než bude rozhodnuto o jeho podjatosti, provést ve věci jen nezbytné úkony. O vyloučení pracovníka z daňového řízení v předmětné věci rozhodne vedoucí pracovník správce daně. Rozhodnout o vyloučení může i z vlastního podnětu. Při námitce podjatosti vedoucího pracovníka správce daně rozhodne o vyloučení vedoucí pracovník nadřízeného správce daně. Proti rozhodnutí o vyloučení pracovníka z daňového řízení není přípustné odvolání. Přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí námítky podjatosti podle ustanovení § 26 zákona o správě daní a poplatků je pouze výkonem dozorčího práva nad postupem správce daně v konkrétním daňovém řízení. Žádost o přezkoumání případné podjatosti pracovníků správce daně se pouze prověřuje v tom smyslu, zda v samotném

daňovém řízení (tedy při vydání meritorního daňového rozhodnutí) není jednáno podjatým úředníkem; v žádném případě však rozhodnutí o zamítnutí vyloučení určitého pracovníka z vedení či provádění daňového řízení není rozhodnutím meritorním, které by zasahovalo přímo do subjektivních práv daňového subjektu, a není tudíž přezkoumatelné ve správním soudnictví. Z logiky věci pak je zjevné, že vznesená námitka podjatosti způsobuje, že v řízení o věci samé nesmí být takovým pracovníkem správce daně, případně vedoucím pracovníkem, činěny žádné úkony, vyjma úkonů neodkladných. Má-li však mít rozhodnutí o tom, zda je pracovník správce daně vyloučen, smysl, musí předcházet rozhodnutí o věci samé. Nebyly-li tyto podmínky splněny, může osoba dotčena takovým nezákonným rozhodnutím ve věci samé podat žalobu k příslušnému soudu a napadat tak skutečnost, že ve věci samé bylo rozhodnuto osobou podjatou. Případné vady způsobené nesprávnou aplikací § 26 zákona o správě daní a poplatků lze ve správním soudnictví napadnout jedinež žalobou směřující proti meritornímu rozhodnutí správce daně o daňové povinnosti poplatníka. Samostatná žaloba proti rozhodnutí správce daně o zamítnutí námítky podjatosti je tak toliko rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení, není proto přezkoumatelné na základě samostatné žaloby ve správním soudnictví. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, pokud je podle tohoto zákona nepřipustný. Proto soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. odmítl.

Žalobce rovněž v řízení požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce podal nepřipustný návrh, který bylo na místě bez věcného projednání odmítnout, nebyla splněna podmínka pro osvobození od soudních poplatků, neboť šlo v případě žalobního návrhu o zřejmě bezúspěšně uplatněný návrh.

Pokud jde o žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů, podle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Možnost ustanovení advokáta je tak vázána na dvě podmínky – splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a objektivní potřebu zastoupení k hájení práv účastníka řízení. Ani tyto podmínky v případě žalobce naplněny nejsou. Předpoklad pro osvobození od soudních poplatků naplněn, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění, nebyl, a to pro zjevnou bezúspěšnost návrhu, rovněž tak nelze dovodit, že v případě, kdy nelze s procesním návrhem naložit jinak, než jej odmítnout, je dána objektivní potřeba zastoupení účastníka v řízení. V případě návrhu žalobce se nejednalo o návrh, který by byl neurčitý, nesrozumitelný, resp. o návrh, který by postrádal některou ze základních náležitostí. Jednalo se o formálně bezvadný návrh na zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, leč šlo o návrh nepřipustný z hlediska povahy napadeného správního aktu.

S ohledem na to soud návrhu na osvobození od soudních poplatků a ustanovení

zástupce pro řízení nevyhověl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. prosince 2013

JUDr. Karla Cháberová,
předsedkyně senátu